

A betyárok kincse

Az öregektől azt hallottam, hogy itten Felsőláncon annak idején, mikor még csak tanya vót, nagy úri gazdaság vót itten. Hát akkor itten az erdőbe' tartózkodott egy betyárbanda. Azt oszt később, azt a bandát kezdték mán a csendőrök fogdosni. Meffogták a betyárvezért is. Neki vót sok aranypénzi összeharácsolva, összelopva, amit a nagyuraktól össze tudott lopdosni. Mikor mán látta, hogy nincs menekülés, hát akkor igyekezett elásni az aranyat, hogy ne kerűjjon az uraknak a kezébe, akiktől má' ő annakidején elvette. Hát aszongyák, hogy a falu felett a Szálas erdőben ásta el. A Szálas dűlő mostan szántófód, de még én is emlékszek rá, hogy az erdő vót. Olyan nagy fák vótak ottan. Oszt vót ottan egy kút, hát a kúttúl tizenhat lábra ásta el keletre az aranyat. Most is itt van a kút a Golyváson, mer' akkor azt is Szálasnak hitták.

Még ma is valakik látták Szent György napján, hogy tisztúl az arany. Hogy tisztúl vagy nem tisztúl, én nem vagyok benne biztos, hogy így van-e. Így mondogassák az öregek.